

Tax-shift: belastingverschuiving of boerenbedrog

De Vlaamse regeringspartijen kwamen afgelopen maand meermaals in het nieuws omwille van meningsverschillen omtrent de nakende tax-shift. N-VA wierp zich op als verdediger van de heilige koeien van de bedrijfswagen en de tankkaart. Open VLD trachtte de gemoederen te bedaren door een herziening van het kadastraal inkomen te verhinderen. En CD&V denkt eraan vermogens extra te belasten. Vrij vertaald betekent tax-shift belastingverschuiving. Maar dekt de vlag de lading?

De druk vanuit Europa op België is groot om het overheidsbeslag op de economie drastisch te verminderen. Dat is bij de allerhoogste van de E.U. In Oostenrijk heeft men recentelijk een dergelijke verschuiving doorgevoerd, in de hoop dat de voorzichtige relance van de economie kan versterkt worden.

Traditioneel wordt er belasting geheven op vier soorten van producten of diensten die in een economie worden geproduceerd en verhandeld en dus belastbaar zijn, mondig gevat: natuur, arbeid, kapitaal en ondernemingswinst. Maar niet elke soort wordt even zwaar belast. De keuze voor één bepaald soort belasting is cultureel bepaald. Zo is het in België historisch gegroeid dat de belasting op arbeid zeer hoog is en de belasting op ondernemingswinst betrekkelijk laag is.

Alvast één leugen moet de wereld uit, met name dat België geen belasting op kapitaal zou kennen. Dat is groteske onzin. Indien u een huis koopt betaalt u registratierechten. Indien u erft, betaalt u successierechten. Dit zijn twee voorbeelden van vermogensbelasting die ook in België voorkomen en enorme hoeveelheden geld versluizen naar de schatkist. Laat u dus nooit wijsmaken dat er geen vermogensbelasting bestaat.

Zoals het momenteel wordt voorgesteld door de politici ter linker- en ter rechterzijde komt het voor alsof de belastingen op arbeid veel te hoog zijn, wat waar is. En deze moeten verlaagd worden, wat evenzeer waar is. En dat de enige ethische en logische wijze om dit te doen erin bestaat vermogensbelasting in te voeren, omdat deze niet zou bestaan. Dat laatste is bewuste volksmisleiding en plat opportunisme.

Momenteel wordt in de schoot van de regering dan ook druk onderhandeld over een verplaatsing van de belasting, van één bepaalde soort, naar een andere soort. Maar deze onderhandelingen vertrekken steevast van hetzelfde, foutieve uitgangspunt, namelijk dat het totale overheidsbeslag op de economie moet behouden blijven.

Hier begint een fatale denkfout. Wil men op lange termijn de economie structureel verbeteren en op permanente wijze de welvaart, voor iedereen, doen toenemen, moet het totale overheidsbeslag drastisch dalen. Momenteel balanceert dit omtrent 50 %. Om efficiënt ons sociaal-economisch systeem te hervormen moet het beslag met minstens 5 % dalen. Idealiter zou het nooit hoger dan 33,3 % mogen bedragen. Maar dat is utopisch in ons crypto-communistisch landje aan de Noordzee.

Het is dan ook logisch dat Bart Dewever worstelt met Gwendolyn Rutten om de gunst van de liberale kiezer en dat Kris Peeters sociale tegenwind wil uitoefenen. Maar geen van allen spreekt over een fundamentele belastingverlaging, uitgedrukt in termen van overheidsbeslag op de economie. Men tracht een bepaalde druk, op een bepaalde electorale subcategorie, te verschuiven naar de schouders van een andere electorale subcategorie. Allemaal begrijpelijk

als men ze ziet doorheen de bril van de partijpolitiek. Maar allemaal verblindend en misleidend.

Als men een lijst zou maken van alles waaraan de overheid geld besteed, dan zou men tot de vaststelling komen dat er hier materies tussenzitten die essentieel zijn voor een staat, maar evenzeer materies die helemaal niet essentieel zijn, maar eigenlijk meer vetlagen zijn dan spierweefsel. Enkele voorbeelden. Politie, justitie en leger zijn kerntaken van een overheid. Maar het organiseren van radio, televisie, sport en cultuur-activiteiten niet.

Wil men de economie grondig hervormen dan moet men deze economische vetpotten radicaal schrappen. Door het schrappen van de VRT- en cultuursubsidies bijvoorbeeld kan de Vlaamse overheid drastisch de belasting verlagen, over de ganse lijn, voor iedereen. Het effect zal instant zijn. Maar dit gebeurt niet. Dit wordt zelfs niet besproken in de media of publieke opinie. En waarom niet? Omdat dit politieke dogma's zijn.

Als men subsidies schrapt, schrapt men jobs, dus komt men aan deze of gene electorale subcategorie van kiezers, een stukje electoraat dat via één of andere politieke partij is georganiseerd en zich met hand en tand zal verzetten tegen elke structurele hervorming. Als men slagkrachtig genoeg is als electorale subcategorie dan zal men zijn macht laten gelden, en bijvoorbeeld staken. Of de massa mobiliseren. En dat is niet populair, integendeel. Dus blijft men de hete aardappel doorschuiven naar de toekomst. Moraal van het verhaal: het gaat nooit veranderen.